

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni A. Z. wniosła o rozstrzygnięcie w istotnych sprawach dziecka przez zobowiązanie uczestnika postępowania K. P. do załatwiania formalności związanych z uzyskaniem z Zakładowego Funduszu Socjalnego (...) S.A. świadczenia tzw. „ołówkowego” na rzecz małoletniej córki stron M. P. (1), ur. (...), w terminie do dnia 31 sierpnia każdego roku, poczynając od 2017r. oraz do wypłacania każdorazowo tegoż świadczenia do rąk wnioskodawczyni A. Z., jako jej ustawowej przedstawicielki wraz z ustaleniem, iż w razie nie wykonania tego obowiązku przez uczestnika postępowania niniejsze postanowienie będzie zastępować przedmiotowy wniosek.

W uzasadnieniu wniosku wskazała, iż małoletnia M. P. (1) jest córką wnioskodawczyni oraz uczestnika postępowania. Na mocy orzeczenia rozwodowego wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką stron powierzono matce, zaś prawa i obowiązki uczestnika postępowania w wykonywaniu tej władzy zastrzeżono do ogólnego wglądu w wychowanie i wykształcenie dziecka, a w szczególności do współdecydowania, co do kierunku nauki i zawodu oraz sposobu leczenia w razie poważnej choroby dziecka.

Wnioskodawczyni zarzuciła, iż od czasu rozvodu sprawuje bezpośrednią pieczę nad córką i pobiera zasądzone na jej rzecz alimenty. Faktycznie rodzice małoletniej rozstali się już wówczas, kiedy jej matka wyprowadziła się ze wspólnie zajmowanego mieszkania, tj. w lipcu 2014r. Pozwany od tego czasu i nadal jest zatrudniony w (...) SA, Oddział P. S. i z tego tytułu na mocy układu zbiorowego ma prawo do pobierania należnego małoletniej córce świadczenia na rzecz wydatków szkolnych. A. Z. zarzuciła, iż od momentu rozstania uczestnik postępowania ani razu nie przekazał dobrowolnie świadczenia z tytułu „ołówkowego”, co zmusiło jej matkę do skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, w toku którego zawarto ugodę dotyczącą świadczeń za lata 2014-2016. Wskazała też, iż z czystej złośliwości K. P. w ostatnim czasie nie składa stosowych wniosków o wypłatę „ołówkowego”, jak również nie zamierza przekazywać dobrowolnie świadczenia przed rozpoczęciem roku szkolnego. Tym samym nie wypełnia obowiązku działania zgodnie z dobrem małoletniej w celu umożliwienia jej rozwijania się zgodnie z wykazywanymi predyspozycjami i zainteresowaniami w ramach kontynuowanej edukacji. Matka małoletniej nie mając pewności czy uczestnik złoży wniosek, a przede wszystkim czy dobrowolnie i w jakiej wysokości przekaze jej świadczenia w formie pieniężnej, nie może zatem w sposób racjonalny planować edukacji małoletniej, czy decydować o wyborze zajęć dodatkowych.

Zdaniem wnioskodawczyni z uwagi stopień konfliktu między uczestnikami postępowania nie są oni w stanie w sposób racjonalny rozmawiać o tych kwestiach, zaś uczestnik postępowania wielokrotnie utrudniał małoletniej możliwość skorzystania z „ołówkowego”.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik postępowania K. P. oświadczył, iż złoży wniosek o przyznanie ekwiwalentu z tytułu wydatków na potrzeby szkolne córki za rok 2017/2018r., nie mniej wyraził obawę czy kwota świadczenia zostanie faktycznie wykorzystana na potrzeby szkolne małoletniej. W jego ocenie 14-letnia córka jest na tyle dojrzała, iż może sama decydować o sposobie wydatkowania tejsze kwoty. Zarzucił, iż jego zdaniem korepetycje, na które powołuje się wnioskodawczyni we wniosku stanowią tylko wymówkę, zaś alimenty, które płaci na rzecz małoletniej córki w wysokości po 900,00 zł miesięczne powinny wystarczyć na korepetycje.

Z uwagi na swoje obawy, co do racjonalnego wydatkowania kwoty z tytułu „ołówkowego” przez matkę wniósł o zobowiązanie jej do sporządzenia listy potrzeb, które zrealizuje wraz z córką M. P. (1) przedstawiając rachunki bądź faktury.

Na rozprawie w dniu 16 lipca 2018r. uczestnik postępowania wyraził zgodę na uwzględnienie wniosku przez Sąd.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia M. P. (2), ur. (...) jest córką uczestnika postępowania K. P. i wnioskodawczynie A. Z. pochodzącą z ich związku małżeńskiego

- bezsporne

Uczestnik postępowania jest zatrudniony w (...) S.A. – Oddział Zakłady (...).

- bezsporne

Małoletnia M. P. (1) ma 14 lat, zdała do 8 klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w G.. Jest bardzo dobrą uczennicą. Małoletnia w roku szkolnym korzysta raz lub dwa razy w tygodniu (w zależności od potrzeb) z korepetycji z matematyki. Jedna godzina korepetycji kosztuje 45,00 zł.

dowód: - przesłuchanie wnioskodawczynie – k. 17 akt.

Uczestnik postępowania K. P. pobrał świadczenia na rzecz małoletniej M. P. (1) w roku szkolnym 2014/2015; (...); (...). Nie złożył natomiast wniosku o przyznanie ekwiwalentu na wydatki szkolne w roku 2017/2018.

W 2017 r. toczyła się sprawa o ekwiwalent na wydatki szkolne na córkę M.. W ramach zawartej przed Sądem ugody uczestnik postępowania K. P. zobowiązał się w terminie 30 dni od dnia zawarcia ugody zapłacić przedstawicielce ustawowej mał. kwotę 2.770,92 zł tytułem świadczenia ołówkowego za rok 2014, 2015 i 2016 wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku nieuiszczenia w/w kwoty w terminie ustalonym treścią ugody.

Strony pozostają w konflikcie, nie są w stanie porozumieć się w kwestii wydatkowania kwoty uzyskanej na rzecz małoletniej córki z tytułu ekwiwalentu na wydatki szkolne.

Uczestnik postępowania wyraża obawę czy pieniądze z tytułu „ołówkowego” faktycznie zostaną przeznaczone na potrzeby szkolne córki.

dowód: - informacja z (...) S.A. z dnia 29 maja 2018 r. –

k. 15 akt,

- ugoda z dnia 19.10.2017r. w sprawie tut. Sądu o sygn. akt III (...),

- przesłuchanie uczestnika postępowania 17 v. akt,

- przesłuchanie wnioskodawczynie k. 17 v. akt.

Ekwiwalent pieniężny na pokrycie wydatków szkolnych przysługuje pracownikom pozostającym w zatrudnieniu w dniu 1 sierpnia danego roku, którzy posiadają na utrzymaniu dzieci uczęszczające do szkoły dziennej, począwszy od I klasy szkoły podstawowej do ostatniej klasy szkoły ponadgimnazjalnej, nie dłużej jednak jak do ukończenia 21 roku życia

(vide: zarządzenie Nr (...) Dyrektora Naczelnego Oddziału (...) P. – S. z dnia 01.03.2018 – k. 28).

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

W myśl art. 97 § 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej: k.r.i.o.) w przypadku braku porozumienia między rodzicami co do istotnych spraw dziecka, o sprawach tych rozstrzyga sąd. Wedle zaś art. 64 Kodeksu cywilnego (dalej: k.c.) prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające obowiązek złożenia oświadczenia woli, zastępuje to oświadczenie. Zgodnie z kolei z treścią § 47 Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla (...) S.A. z dnia 11 marca 2013 r. (dalej: (...)), pracownikom pozostającym w zatrudnieniu w dniu 1 sierpnia danego roku, którzy posiadają dzieci uczęszczające

do szkoły dziennej począwszy od I klasy szkoły podstawowej do ostatniej klasy szkoły ponadgimnazjalnej, nie dłużej jednak jak do ukończenia przez dziecko 21 roku życia, przysługuje raz w roku, na każde dziecko, ekwiwalent pieniężny przeznaczony na pokrycie wydatków szkolnych. Przy czym ekwiwalent pieniężny wypłaca się na każde dziecko tylko jednemu z rodziców.

Wypłata tego ekwiwalentu uzależniona jest od złożenia przez pracownika wniosku na dany rok szkolny.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodzi sytuacja, w której koniecznym jest rozstrzygnięcie o istotnych sprawach mał. M. P. (1), wobec braku w tym względzie porozumienia pomiędzy jej rodzicami.

Bezspornie zdaniem Sądu, istotną sprawą małoletniej jest to, czy będzie ona aż do momentu ukończenia nauki miała możliwość otrzymywania środków pieniężnych z tytułu ekwiwalentu na pokrycie wydatków szkolnych, przysługujących uczestnikowi postępowania K. P. z tytułu zatrudnienia w (...) S.A. Przy czym realizacja tego uprawnienia jest możliwa tylko pod warunkiem składania raz w roku wniosku przez uczestnika postępowania w swoim zakładzie pracy - (...) S.A. – Oddział Zakłady (...), o zamiarze skorzystania z niego. Bez złożenia bowiem takiego wniosku ekwiwalent ten nie może być przez pracodawcę uczestnika postępowania wypłacony. Nieskładanie zaś tego wniosku niewątpliwie pozostaje w sprzeczności z dobrem małoletniej M.. Skoro bowiem zakład pracy uczestnika postępowania wypłaca świadczenie na pokrycie wydatków szkolnych dzieci swych pracowników, to niewątpliwie w interesie małoletniej córki uczestnika postępowania jest aby świadczenie takie zostało wypłacone i przeznaczone na zaspokojenie jej potrzeb związanych z wyposażeniem szkolnym. Podkreślić bowiem należy, że również na uczestniku postępowania, a nie tylko wnioskodawczyni, ciąży obowiązek dbania o dobro dziecka, a realizowane może być też np. przez złożenie stosownego oświadczenia woli, po to aby uzyskać należny ekwiwalent na pokrycie wydatków szkolnych córki. Zwłaszcza że, jak to wynika z ustaleń Sądu, wnioskodawczyni nie jest uprawniona do wystąpienia z takim wnioskiem, gdyż nie jest ona pracownikiem (...) S.A., o czym zresztą uczestnik postępowania bezspornie miał wiedzę. Postawa uczestnika postępowania, tj. niezłożenie przez niego wniosku o przyznanie „ołówkowego” na rok szkolny 2017/2018 jest całkowicie nieakceptowalna, a nawet wręcz naganna. Jego konflikt z matką małoletniej nie może być powodem pozbawiania córki należnych jej świadczeń.

Reasumując, w świetle powyższego uznać więc należało, iż nieuzasadnione niezłożenie przez uczestnika przedmiotowego wniosku za rok szkolny 2017/2018 uprawniało Sąd, w ramach dyspozycji zawartej w art. 97 § 2 k.r.i.o. do zobowiązania uczestnika postępowania do składania w zakładzie pracy – (...) S.A. Oddział Zakłady (...) wszelkich wymaganych wewnątrzzakładowymi przepisami oświadczeń i wniosków, koniecznych do wypłaty na rzecz małoletniej córki M. P. (1) ekwiwalentu na pokrycie wydatków szkolnych. Zgodnie bowiem z dyspozycją zacytowanego powyżej art. 64 k.c. prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające obowiązek złożenia oświadczenia woli zastępuje to oświadczenie.

Nadto wobec braku porozumienia rodziców małoletniej M. P. (1), Sąd na podstawie art. 97 § 2 k.r.i.o. uprawniony był również orzec, że należności przypadające uczestnikowi postępowania na pokrycie wydatków szkolnych małoletniej córki powinny zostać wypłacone do rąk matki dziecka, które sprawuje nad nim bezpośrednią pieczę. Ekwiwalent na pokrycie wydatków szkolnych, chociaż wypłacany przez pracodawcę uczestnika postępowania, jest należy nie uczestnikowi postępowania, ale jego małoletniej córce. Celem bowiem tego świadczenia jest bowiem zaspokajanie potrzeb związanych z rozpoczęciem roku szkolnego i nauką przez dziecko pracownika i nie może tym samym być swobodnie wydatkowany na inne cele przez jego rodziców.

Takie rozwiązanie wynika z faktu, iż to wnioskodawczyni sprawuje bieżącą pieczę nad małoletnią i posiada największe rozeznanie jej potrzeb szkolnych, nadto jak wynika z akt sprawy tut. Sądu o sygn. III RC 296/17 K. P. nie przekazała małoletniej środków otrzymanych na pokrycie wydatków edukacyjnych w roku szkolnym 2014/2015 i 2015/2016 oraz nie dokonała na jej rzecz zakupów mieszczących się w kategorii z wiązanych nauką, w zakresie całej otrzymanej kwoty.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o wskazane przepisy, Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji postanowienia.

W pkt II postanowienia Sąd zobowiązał wnioskodawczynię A. Z. do przekazywania uczestnikowi postępowania wykazu poczynionych wydatków na potrzeby szkolne córki do dnia 31 – go sierpnia każdego roku następującego po dacie

wypłaty świadczenia. Rozstrzygnięcie to pozwoli K. P. na kontrolę prawidłowości wydatkowania przez matę środków pochodzących ze świadczenia na pokrycie wydatków szkolnych wobec wyrażanych przez niego obaw w tym zakresie.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano w oparciu o dyspozycję art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z art. 109 § 1 k.p.c. Zgodnie z treścią tych przepisów jeżeli interesy uczestników postępowania są sprzeczne, sąd może obowiązek zwrotu kosztów włożyć na jednego z uczestników w całości, zaś o kosztach należnych uczestnikowi postępowania działającego bez adwokata lub radcy prawnego sąd orzeka z urzędu. Całość kosztów postępowania poniesionych w sprawie przez uczestników postępowania sprowadza się do uiszczenia przez wnioskodawczynię opłaty od wniosku w wysokości 40,00 zł. Mając zaś na względzie wynik i charakter sprawy, w tym sprzeczność interesów jego uczestników, w oparciu o powołane powyżej przepisy, Sąd zasądził od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwotę 40 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów sądowych.